

Sionin tyttären
Glo-Lauluja.

Gloitkaat ja riemuitkaat,
sillä teidän palkkanne on
suuri taivaassa.

Matth. 5: 12.

Tampereen
kaupunginkirjasto

3541 Ahdell
Tampereella, E. Hultin

Kirjapaino Suomi 1896.

Sionin tyttären ilo-laulu.

1. Di te Sionin tyttäret iloilkaa,
Kun niin suloinen ylkä on teill',
Joka teitä niin hellästi rakasti
Ja sydän werensäkin antoi teill'.
2. Ei löydykkän sellaista ystävää,
Ei maass' eikä taiwaassjakan,
Joka meni edestäni kuolemahan,
Wihollistensa edestä.
3. Sen kaiken on tehnyt **Maritja** jo
Joka maksoi mun welkani pois,
Eikä jättänyt hän mua orwoksi
Waan kasteessa kihlasi mun.
4. Hänpä vielä on matkalla wirwoittamas
Kun niin kaikki on kuiwuutta tähn,
Se kaikki on turhaa ja tyhjää tähn
Mitä ulkona Hänestä on!
5. Di mun ylkäni joudu jo tulosi kanss'
Kun niin rakkahin oletkin mull'

Ei nyt aikani enää viihtyisi mual'
 Kun sä olet mun rakkahimpan.

6. Sinä sanotkin pian tulevas tän'e
 Mua kotihin noutamahan,
 Täällä korpi on kuuwa ja tyhjää täyn,
 Niin sinusta mä elämän sain.
7. Mlösnousemus aamua wartsillen,
 Kun niin puhdas on hääpuku mull',
 Että kuu ja aurinko ujoelee,
 Kun niin kaunis ja ihana oon.
8. Jo nyt Zionin tyttäret iloittaa,
 Kun niin suloinen lemmitty teill'
 Se niin lämmin ja hellä ja rakkahin on
 Että sydämet sulaelee.

B. E. M.

Saaronin sukkanen.

1. Saaronin kaunis sukka,
 On ylijän tarhasja,

Siell' ylkä itse waalii
 Kädessään rakkaallaan.

2. Hän hellin kaitseleepi,
 Ja ain' mua kohentaa,
 On aurinkon ja kaste,
 Mun wuoroin wirwoittaa.
3. Niin täytyyhän mun lasiwa,
 Waikk' itse en huomaiskaan,
 Kun sydämeeni wuotaa,
 Elämää janastaan.
4. Ei mitään mulla waiwaa;
 Kuin ylkää katselen,
 Hän awais mulle taitwaan,
 Werellään kalliilla.
5. Siellä ruusut oikeen tuoksuu
 Ja pienet karitsat,
 Ne Jesus syliins sulkee
 Ja aina rakastaa.

Kiitos laulu parhaasta ystävästä.

1. Sinusta Jeesus laulestella mielin,
Sinusta ain ::
Ah, innostusta sydämen ja kielen,
Kiitos lauluhun ::
2. Jokainen laulaa rakkahimmastansa,
Ihmekös on ::
Jos tahdon laulaa aamutähdestäni,
Iltoiten myös ::
3. Maailman korwes laulwan harhaelin,
Kun teille weit ::
Kun kuollo, piru, myrsky peljätteli,
Niin toivon toit ::
4. Hukkua olin hädissäni aiwan,
Lain tuomioon ::
Wapahdit ansiollas wanki kurjan,
Nyt wapaa on ::

5. Ja wihdoin kiitosseksi Herra suot sen,
 Nyt huuliltain! ;:
 Ja armos aina wäkewämpi oisi,
 Kiusaufsiiskin ;:
6. On syytä kiittää, ylistää ja laulaa,
 Kun löysit mun ;:
 Mä sain sen aarteon suurimman ja
 parhaan, Kuin olla woi ;:
7. Jo on kaikki synti welkam maksettu,
 Jo kaikki waan ;:
 Niin teit jo mun pyhäks puhtahaksi,
 Nyt puhdas oon ;:
8. Sä Jesus ilon, kunniani kruunun,
 Mun riemun on ;:
 Sä uskon tie oot uupumaton aiwan,
 Mun rauhaan wie ;:
9. Di rakkaus ja ihme aiwan juuri,
 Kuin yljään sain ;:

- Don autuas jo joka hetki juuri,
 Don yljäsän ::
10. Dot ylkäni sä, morsiames minä,
 Hääpuvussas ::
 Niin sinussa mä puhdas oon kuin sinä,
 Ja wanhurstas ::
11. Mä kuollut, kylmä, laiska luonnostansa,
 On sydän mull' ::
 Kun käännät pois sen synti olostansa
 Puoleesi jun ::
12. Mä köyhä waikka kuljen wuohi-
 laumassa, Don morsian ::
 Don sinussa mä aina ihanainen,
 Sinussa waan ::
13. Mä sinuun työhyn waikka antanetkin,
 Murhetta waan ::
 Jo olen jun, ja sinus joka hetki,
 Mä lewon saan ::

14. Sanastas suot mun uskoa vielä senkin,
 Ett' lampaas oon ::
 Palwella täytyy kaikkein perfeleitten,
 Di ihmettä ::
15. Syliisi kätket aamun koittaessa,
 Kuin aamu lyö ::
 On ainoa leponi Jesuksessa,
 Kuin alkaa häät ::
16. Kun koko taiwaan hää-joukko soittaa,
Karittast' ain ::
 Kiitos ja kunnia karitsalle sointuu,
 Hänestä waan ::

Sjankaiikkinen ylkä.

Sielun ylkä Jesus rakas
 Rakkautes rawitkoon
 Seurakuntaas jokapailas
 Suloisesti suojelkoon! —

Siell' sinä tahdot totta
 Armojes meitä ottaa,
 Jotkas uskoll' kirkkoi't,
 Armon lahjoill' lahjoittit.

Minä sydän, minä halu
 Jesuksella meihin on,
 Köyhää morsiantans taluu
 Suloisuudes verraton:
 Mina meitä muisteleepi
 Niinkuin paimen holhoileepi
 Jesu, Jesu! olet mun, —
 Minä weres kautta sun.

Morsian on musta, nurja
 Syntinen ja saastainen
 Köyhä, alastoin ja kurja,
 Kuollon, koston alainen, —
 Sellaista nyt vastaan ottaa
 Hyvä Jesus, hällen tuottaa,
 Armon, anteeks' saamisen,
 Kaunistuksen kuuluisan.

Niivan omall' ansiollans'
 Moršiamens puettaa,
 Joka alastomuudeltans
 Waiwattiin, Hän waatettaa.
 Moršian tuntee yljän tämän,
 Tietää alkun' kyljest' hänen;
 Weisaa: **Mull' ou julhainen,**
Wakkia ja punainen.

Monest' tuhannest' kyl' tutaan
 Minun walittu ystävän;
 Hänehen minä itseni luotan
 Niinkuin sanans kuuluwat
 Jesukseni waljut huulet
 On mull' otollisiksi tulleet,
 Muoton mun niin iloittaa,
 Ett' woin muut kaikk' unhottaa.

Jesu, nyt sun omas olen,
 Sinus pyhyn alallan',
 Sydämen sull' alttiiks' panen,
 Sinä pidät murheen kans';

Sinä tuskat tuimat kärsit,
 Ettäs sydämeni saisit:
 Sen sull' annan kokonans,
 Pidä ijäti omanas!

Rakkahin! pidä minua tallell',
 Siks kun häihin kutsutaan,
 Kussa sinua ijäti palvell',
 Rinnoillas myös olla saan! —
 Siellä sinull' kiitost laulan,
 Raikkein pyhään paris pauhaan:
 Toivosi' täällä jo iloitsen,
 Pian poijes päästäksen!

F. G. G.

Pyhän kasteen juhla aamuna.

Sävel: Ruules kultani, syhkyni kaunojeni.

Nouse kasteesi pufua katselemaan
 Jonka ylkäsi kasteessa toi. Hesek. 16: 10.
 Puhdas pufu ja ylkäsi waattehetkin,
 Liitto wahwa on, uskoa saat,

Kyllä uskoa saa, kyllä uskoa saat,
 Kyllä pukuji puhdaslin on,
 Autuaanapa saatkin jo uskoella,
 Eipä wartiat estellä woi. ∴

Nouse sanasta nyt sitä katselamaan,
 Kuinka puhdas on pukumesi
 Se puhdas on silkistä kallimmasta,
 Siinä Morſian kaunistin on. Joh. 3lm. 19: 8.
 Nouse pukuusi jo, nouse pukuusi jo, Jes. 52: 1, 3
 Siinä puwussa kaunistin oot,
 Autuaana tässä puwussa kaunistin oot,
 Eipä waatteissa wirheitä oo ∴ Ps. 45: 9.

Nouse ylös jo ylkääsi ylisteleen,
 Tällä kasteesi juhlalla jo,
 Kun sä olet niin puhdas ja silkissä jo,
 Siitä ylkäsi ihaelee, Korh. Weij. 4: 7-11.
 Eipä wartiat saa, eikä eroittaa,
 Kun sä ylkäsi liitossa oot,
 Autuaanapa ylkäsi syliässä oot, Jes. 66: 11.
 Njån rakkaus wirtaelee. ∴ Korh. Weij. 6:9.

B. 2. M.

Kasteessa saatu autuus.

Sävel: Sionsharpan n:o 98.

Tuolla kasteess' on morsian puhdistettu
 Jjankaiikkihin hääpukumiin,
 Siinä ylkä ja morsian yhdistyhy,
 Jjankaiikkiseen kunniahan,
 Suuri kunnia on, Suuri kunnia on
 Suuri **yljällä** rakkaus on
 Kun jo morsian pyhä ja puhdaskin on
 Ja niin ihanainen kokonans. Korf. weis 4: 7.

Henki wesi, ja weri, ne yhdessä on,
 Ne jo maan päällä todistaa, Joh. 1 ep. 5:8.
 Ja se todistus Jumalan sanassa on,
 Joka maan päällä todistaa,
 Sana todistaa, Sana todistaa,
 Että kasteessa autuuden saa
 Siinä puwussa puhdas jo morsian on
 Kun ylkä jo kasteessa toi.

Jjankaiikkinen liitto se muuttumaton,
 Kolminaisuus sen wahwistikin,

Ja ne kolme ne ovat kun todistaa,
 Täällä lapsill' ja taimaassakin,
 Kolme todistaa, Kolme todistaa,
 Mitä lahjaksi annettu on,
Jhä, jana ja Genfi sen todistaa,
 Uusi syntymys kasteessa on. Joh. e. 3: 5.

Wielä ehtoollis pöydässä annetahan,
Ujän ruumis ja werfin meill',
 On se suuri se autuus ja yhdistys,
 Täällä **Karitsjan** pöydässä saa,
 Suuri autuus on se, Suuri autuus on se,
 Kun **Ujän** ruumis ja weri annetaan,
 Sjankaikkisell' leiwäll' rawitahan,
 Ujän pöydältä morsiamet.

B. E. M.

Uusi koti.

1. Terwe nyt armaat sisaret weljet
 Jlolla kohtaamme toisemme taas

Maassa on rauha mainittava
 Asia ei ole alhainen.
 Toi kallis kotimaa, Uusi Jerusalemi
 On nyt jo meitillä omanamme waan.

2. Rauhan ruhtinas sankari suuri,
 Siionin kuningas kuuluisa
 Riiteli hymin ja kuoleman kanssa
 Woiton tuotti maailmaan.
 Toi kallis kotimaa ;:

3. Synnin maljan maistamassa olit
 Golgatan wuorella forkiassa
 Welkamme wewellänsä kuittasi
 Lepytti Isämme lempeän.
 Toi kallis kotimaa ;:

4. Helwetin julki ja kärkeen polki
 Wuuttomat autteli,
 Raadolliset rawitsepi
 Rikkaat jäävät tyhjäksi.
 Toi kallis kotimaa ;:

5. Tästä nyt laulamme voiton wirttä
 Kuin oomme lapset Jumalan,
 Kohta me pääsemme rauhan majoihin
 Isämme maahan ihanaan.
 Toi kallis kotimaa :.
6. Siellä me sitte ijäti elämme
 Tähdellisten tykönä,
 Oman talon tawaroita
 Nauttia saamme ijäti.
 Toi kallis kotimaa, Uusi Jerusalemi
 On nyt jo meitillä omanamme waan.

R. D. P.

Kainien waino.

Säwel: Ilottaatte Jumalan lapset.

Wiha ja waino Abelia kohtaa,
 Sen Herran omat koitella saa,
 Saatana aina Kainien kansja,
 Wainoopi pientä lammasta Herran,

Ei vielä Jumalan rakkaus sammuu,
 Waikkapa Rainit wihaa ja wainoo,
 Ja monilla walheilla ahdistaa,
 Mut' ei ole hätää Jesuksen joukoll',
 Rohkeina seisowat autuaina waan,
 Ei heitä huwita tekopyhän oppi,
 Jota he walmisti itsekin latkii,
 Jlosta huutawat Jesukselle aina,
 Ett' owat matkalla ylkänsä kansja. :-

Maailma wihaa ja wainookin niitä,
 Jotka nyt kulkeewat autuuden tietä,
 Riufusja Rainittin juoksawat siellä,
 Missä on Herralla laumansa vielä,
 Riitos ja kunnia Jumalalle olkoon,
 Että on herättännyt suuremkin joukon,
 Jlosta autuaana huutawat jo,
 Että karitsalla morsian walmiesja on,
 Alkääte te peljätkö jolla on ylkä,
 Koska hän huutaa en minä hylkää,
 Waikka on suuri Rainien parwi,
 Suurempi Herralla autuuden sarwi,

Glosta huutakaat päivät ja yön,
 Nyt on jo täytetty lunastus työ. :;

Saatanan joukoll' hätä on käsiss'
 Kun aikansa tietää olewan lopuss'
 Joukkons kanssa valmis on estään,
 Ettei he pääsisi orjuuden siteist',
 Sen pyhän opin he turhaksi tekee,
 Jossa he näkee autuasta väkee,
 Rohka on orjia tuomitsemassa,
 Kun eivät käsitä autuasta kansaa,
 Kylläpä Herra lahjaksi antaa,
 Waikkapa Raimittin kieliä kantaan,
 Ei heitä huvita tefopyhän seura,
 Kun heillä ylkä itse on teuras,
 Glosta weisataan Jesukselle kiitost',
 Kun heillä ylkä on ijäti liitos. :;

Woi teitä surkiat Raimin lapset,
 Miksi te hyljäätte autuuden tien,
 Orjuuden ikeessä olette rohkeet,
 Ja siinä se aikanne kuluukin,

Sitte te hyljätte rakkahan ylhän,
 Ja menette orjina helwettiin,
 Miksi te suositte orjuuden sidett'
 Ja keweeksi luulitte autuuden tien,
 Hulluiksi luulitte pyhien seura,
 Kuin he waan autuutta julisti,
 Pianpa ylkä tulee pi noutaan,
 Ja rakkaansa riemulla wirwottaa,
 Silloin on morsian ilolla täytetty,
 Ylkänsä kylkeen hän liitetään. :.

B. C. M.

Morsiamen hyräily.

1. Joudu ja riennä, ylkäni rakas!
Wie nyt jo morsiames kotihin. :.
2. Lapses ne huokaa, jokaisessa paikass,
Ja toivos jo päästä ylkänsä luo. :.
3. Sinnepä minäkin tervan wiel' menen,
Waihtapa Lain-orja epäilee. :.

4. Kirkasna nousen ja autuas olen,
Weijaella häisjä saan karitsan. :;)
5. Halleluja weisulla, pyhäen joukolla,
Minuakin kotihin wartoilawat. :;
6. Täältä kun lähden, ylkäni häihin,
Joka minun kastees jo kihilaiji. :;
7. Enpä nyt enää kuollakaan pelkää,
Kun Jesuksen elää niin jäsenet myös. :;=

B. E. M.

Paras tawara.

Säwel: Arwon mekin j. n. e.

1. Jesus, Jesus rakkahimpan
Tawaran' on werraton,
Siis hän mulle taiwaallisen
Siunauksen tuomit on!
Hän mun tuotti tuonelasta,
Rauheasta kuolemasta.

Olen siis autuas,
 Pyhä ja vanhurskas,
 Laulelen Herralle: Hallelujaa!

2. Jeesus syntyi mailmahan
 Juuri minun tähteni
 Kärsimähän, kuolemahan,
 Wapahtaan mun syntistä
 Jeesus on mun lunastanut
 Saatana on surman saanut
 Uskon siis Jeesukseen
 Ilkääni rakkaaseen!
 Hän mulle elämän antanut on.

3. ilo, riemu raiukohon
 Raikkialla päällä maan!
 Taiwahatkin kaikuelee
 Runniata Karitsan!
 Sana Herran saneleepi,
 Jeesuksesta jutteleepi,
 Ett' ovat autuaat

Ne jotka uskovat
Jesuksen Herraksi Kristukseksi.

J. W. G.

Kotiinsa pääsyt.

Wienosti.

$\frac{3}{4}$ | E e | f g a a | h h

1. Wieras olen tän maan päällä

E f | h a g g | f

Pian ylkän noutaapi, ||:

E e | f d c c h h |

Ylkää wartoon noutamahan,

E f | g g f f | e ||:

Waiwun hänen helmoihin.

2. Siellä joukko ihanainen,

Neitseet kanteleimensa

Voiton wirttä weisaileepi
 Njän häisjä ainian.

3. Elon wirran pyörtehillä
 Niemu wiinalla rawitaan
 Njat ei oo ikäwiä
 Niemu siellä tulwailce.
4. Täältä riennän kotihini
 Niinkuin suwi lintunen
 Kotiin kaipaa sydämmeni
 Jossa olen tuwassa.
5. Pian kuihtuu siemen wilja,
 Surkastuupi muoto sen
 Kirkasna se nousee kerran
 Koska haudat awataan.
6. Kirkas onyi morsianfin
 Nousu aamu hetkellä;
 Kunniasja tulee yllä
 Morsianta noutamaan.

7. Ryhkyläisen tule rakas
 Olkäs seuraan armahan
 Tule rakas sijareni
 Kaupunkihin Karitsan.

8. Siellä laulan wirttä uutta
 Dorsianten joukolla,
 Eikä enää koskaan siellä
 Willipedot ahdistä.

9. Jö ei warjollaan peitä
 Jubla salii Karitsan
 Äänät wasta siellä sointuu
 Walituiden kuorissa.

B. C. M.

Pääsyt kotiinsa.

Sävel: Sion's harpans melodi n:o 98.
eli: „Kuules kultani, kyhkyäni, launoseni.“

Häihin morsian täältä nyt kutsuttihin,
Hän nyt Herrassa nukkui waan,
Kulta kruunu ja **laritjan** waattehetkin,
Kannel jolla hän soitella saa, Ilmest. 14:2.
Kyllä soitella saa, kyllä soitella saa,
Kyllä morsian tallella on.
Mutuaanapa hän saapi käyskennellä,
Siellä morsian tallella on.

Kulta puhdas on se, jossa käyskennellen,
Seura weijsaapi morsiamen,
Siellä **laritjan** kasvoja katsellahan,
Joka welkamme kuittasi tääll',
Kyllä kiitellä saa, kyllä kiitellä saa,
Siellä morsian kotona on,
Mutuaanapa hän saapi weijsaella,
Siellä morsian rauhassa on.

Sieltä wuohet ja ketut jo eronsa sai,
 Tuolla eroitus wuorella jo, Kor. 2: 15.
 Ei sudet ja pedot morsianta louhi,
 Eipä **karitsan** hewisja oo,
 Siellä turwasja on, siellä turwasja on,
 Siellä morsian kaunistin on,
 Riemuwiinalla hän saapi wirwotella
 Uuden kaupungin lähtehillä.

Siellä istuwat **karitsan** pöytähän waan
 On rawinto elämän puusta,
 Ei o hō, pois on kuolo ja saatanan työ 1 Mos. 3: 4
 Siellä **karitsan** walkuus on,
 Kyllä weisailta saa, kyllä riemuilla waan,
 Siell morsian riemuilla saa,
 Kultakäädyissä hän saapi käytkennellä,
 Siellä kaduilla kultahilla.

Siellä surut ja murheet tauonnut on,
 Njän rakkaus wirtaelee,
 Nlistystäpä autuaat yljälle tuo,
 Hänen rinnoilla lepäilee,

Siellä tallella on, siellä tallella on,
 Siellä morsian kirkasna on,
 Yhjän rinnoill hän saapi käyksenellä
 Nuosi kaupunki kristallist' on.

Täältä ylkä jo kotihin ruusunsa wei,
 Joka häntä niin wartsoli,
 Eipä wartiat morsianta nuhdella saa.
 Senpä ylkä jo kotiinsa wei,
 Kyllä kotiinsa wei, kyllä kotiinsa wei,
 Eipä wartiat nuhdella saa,
 Siellä ylkä ja morsian yhdessä on,
 Josta morsian wirtistyi ain.

B. C. M.

Lapsellista.

b $\frac{6}{8}$ A | A F E D | C D E

1. Lammas laumaa taiwaallista

A | H A G F | A F E

Susi lauma saarteleepi,

A | C H A G | F G A

Myös lahkolaiset seuroillaan,

A | D A F E | G F E D

Erhetykseen johdattaawat.

2. Abdistaatwat Herran kansaa,

Walheill' juonill' kaikilla,

Suur on Kainein mahti walta

Karitsall' on kaikki walta.

3. Sen edes on kuin ruoho maan,

Suuret lihawat härjät waan,

Raiff' willi henget alentaa,
Ja Herran lauma warjellaan.

4. Hän hoitaa heikot karitsat
Tääll' owat hlon katsotut,
Ei maailmalta tunnettu,
Waan tunfiolle poljettu.
5. Hän ykjinertaisille waan,
Itsensä ilmoitteleepi,
Woi wiisaita lain oppineit',
Ei Raanaan kieltä ymmärrä.
6. Oi lempi rakkain ylkäni,
Ei morsiantaan hylkäile.
On auki kylki reikänsä
Lammas laumall' rawinnokj'.
7. Ei sydäntä murheet tähtä,
Kuin Karitsan häitä wiettää
Saa usein täällä maistella
Wihollisjoukon maljasta.

8. Siellä vasta häitä festää,
Ei juu laumaakan estä,
Kuin täällä usein häiritsee,
Kätutkin lampaat turmelee.
9. Nyt amen sanon ilolla
Kun pääsen pian kotimaall',
Suuriin Karitsan juhlihin,
Kallisiin jilkki pufimiin.
10. Siell' olen firkas tähtinen,
Joukolla weisaan Karitsall'
Sen uuden kanteleen humuu,
Ei korvilla tääll' oo kuultu.

B. C. M.

Waltti "Lainattus"

Dufous.

Sävel: Sions harpan sä melodi n:o 218.

Sjämme taiwahissa on,
Sun nimes pyhä, kallis on,
 Waltas lähestyy pi meill!
Sun tahtos tapahtukohon!
 Meill' joka päivä leiwän tuo,
 Welkamme anteeksi annat,
 Armostas kiusauksetkin kaadat,
 Pahasta kaikesta päästät,
 Walta, woima Sinull'.
 Amen, amen, amen.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto